

ชื่อเรื่อง การเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่อยู่นิ่งของนักเรียนออทิสติก โดยการเสริมแรงด้วยเบียร์รถกร
ผู้วิจัย นายदनัย บุญไวย๋ นางขวัญเนตร ลพพิงชู และนางรัชดา เรืองปราชญ์
สถานที่ทำงาน ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ปีการศึกษา 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการไม่อยู่นิ่งของนักเรียนออทิสติกโดยการเสริมแรงด้วยเบียร์รถกร และเพื่อให้นักเรียนออทิสติกมีพฤติกรรมการไม่อยู่นิ่งลดลง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนออทิสติกเพศชาย อายุ 7 ขวบที่เข้ารับบริการ ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ห้องเรียนกระต่ายที่มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง ประกอบด้วยลูกจากที่นึ่ง และพูด พิ่มพ าคคนเดียว จ านวน 1 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ระยะเวลาทดลอง เป็น เวลา 6 สัปดาห์ ท การทดลอง สัปดาห์ละ 3 ครั้ง รวม 18 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบ สังเกตและบันทึกพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง และบอร์ดหนูท ่าได้ ท าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย พร้อม แสดงผลการวิจัยด้วยแผนภูมิภาพ ผลการวิจัยพบว่า หลังการเสริมแรงด้วยเบียร์รถกรนักเรียนมีพฤติกรรมไม่อยู่นิ่งต่ำกว่าก่อนทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือระยะ A1 ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมลูกจากที่นึ่ง เท่ากับ 8.33 และค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมพูดพิ่มพ าคคนเดียว เท่ากับ 12.33 ระยะ B ระยะทดลองโดยใช้การ เสริมแรงด้วยเบียร์รถกร ค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมลูกจากที่นึ่งเท่ากับ 5.5 และค่าเฉลี่ยความถี่ของ พฤติกรรมพูดพิ่มพ าคคนเดียวเท่ากับ 8.08 ระยะ A2 หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมลูกจากที่นึ่ง เท่ากับ 1.67 และค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมพูดพิ่มพ าคคนเดียวเท่ากับ 3 เมื่อเปรียบเทียบกับระยะ A1 และ ระยะ A2 พบว่าอัตราความถี่ของพฤติกรรมลดลง